

ת"פ 17019/01/15 - מדינת ישראל נגד שלמה אלמלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 17019-01-15 מדינת ישראל נ' אלמלך

לפני
המאשימה
כבוד השופט איתי הרמלין
מדינת ישראל
ע"י עו"ד עדי הרן

נגד
הנאשם
שלמה אלמלך
ע"י עו"ד מרב בן שבת

גזר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש על כך שביום 1.1.2015 "היכה" את מר י א באמצעות מחזיק מפתחות חד באיזור כתף שמאל ובחלק האחורי של הצוואר בצד שמאל וגרם לו לשני פצעי דקירה (ראו צילומי המתלונן ת/1). זאת, בתגובה לכך שלאחר ויכוח מילולי ביניהם היכה מר א את הנאשם.

2. הרשעת הנאשם באה בעקבות הודאתו בעובדות כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון לאחר שהחלו להישמע ההוכחות בתיק. במסגרת הסדר הטיעון טענה התביעה כי יש לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי בצד פיצוי המתלונן, ואילו ההגנה טענה כי יש לגזור עליו עונש של מאסר על תנאי. התובעת הדגישה בטיעונה את השימוש בנשק קר, את פציעתו של המתלונן באיזורים רגישים בגופו ואת העובדה שלחובת הנאשם עבר פלילי. הסניגורית מנגד טענה כי יש להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם שכן הרשעתו הקודמת האחרונה הייתה לפני שנים ומכך היא מסיקה שהוא השתקם. מעבר לכך הדגישה הסניגורית את הטיפול השיקומי שעבר הנאשם במסגרת תיק זה, שהביא את שירות המבחן, שהתרשם שמסוכנותו של הנאשם נמוכה, להמלצה להטיל עליו מאסר על תנאי שאליו יצטרף צו פיקוח. הסניגורית הוסיפה כי אם לדעת בית המשפט יש צורך בענישה ממשית הרי שניתן להטיל על הנאשם של"ץ שתואם יותר את מצבו הרפואי ואת העובדה שהוא אינו עובד אלא נתמך על ידי הביטוח הלאומי. לחילופי חילופין ביקשה הסניגורית כי אם יבחר בית המשפט לגזור על הנאשם עבודות שירות יהא זה לתקופה קצרה יותר מזו שלה עותרת התביעה.

3. אין ספק כי מעשהו של הנאשם פגע באופן ממשי בזכותו של מר א לשלמות הגוף.

4. לשם קביעת מתחם העונש ההולם חשובה העובדה שהנאשם דקר את המתלונן במקומות רגישים בגוף, ואין בהקשר זה חשיבות גדולה לכך שההרשעה לפי הסדר הטיעון אינה בסעיף שעוסק ספציפית בדקירה או בפציעה, אלא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. מנגד יש להתחשב בכך שלא מדובר בדקירה באמצעות סכין ארוך להב, אלא באמצעות מחזיק מפתחות חד. עוד יש להתחשב בכך שהמתלונן הוא שהעביר את הויכוח עם הנאשם לפסים אלימים ותקף ראשון את הנאשם. אין גם להתעלם מן הזמן הרב שחלף מאז המקרה.

5. הצדדים הגישו לעיוני סדרת פסקי דין לעניין העונש, שעוסקים במקרים של הרשעה לפי אותו סעיף חוק שבו הורשע הנאשם במסגרת הסדר הטיעון, אך אף אחד מפסקי דין אלה אינו עוסק במקרה של דקירה בחפץ חד, ולכן מצאתי אותם כבעלי רלבנטיות מוגבלת לשם קביעת מתחם העונש ההולם.

6. מקרים אחרים הדומים במשהו לענייננו נדונו למשל בת"פ (רמלה) 36743-07-12 **מדינת ישראל נ' רונלד פטרקצישוילי** (2015), שבו נגזרו ארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל על מי שתקף באמצעות צרור מפתחות (לא בדקירה) קורא שעוני מים שהגיע לביתו לבצע עבודתו (העונש נגזר על מעשה זה ועל עבירות נוספות כשצוין שמתחם העונש ההולם לתקיפה שגרמה חבלה הוא בין עבודות שירות ל-9 חודשים מאסר בפועל); בת"פ (באר שבע) 41932-09-14 **מדינת ישראל נ' יוסף טקלדרגיש** (2015) נגזר עונש של 13 חודשי מאסר בפועל על מי שבמהלך קטטה ביניהם תקף את שותפו לדירה בחגורה ובחפץ חד ואיים לפגוע בו. בת"פ (ראשון לציון) 31737-05-12 **מדינת ישראל נ' עידן כהן** (2014) נגזרו שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות על מי שהיכה באמצעות בקבוק בירה בראשו של אדם שבמהלך ויכוח החזיק בחפץ חד ואיים לדקור את אביו של הנאשם - לקרבן נגרם דימום משמעותי (הנאשם שם הורשע בסעיפי עבירה חמורים יותר מאשר בענייננו).

6. בפסק הדין שאותו הגישה התובעת, ת"פ (תל אביב) 12675-05-12 **מדינת ישראל נ' אנדריי בלינוב** (2014), נקבע מתחם עונש הולם שבין ארבעה חודשים מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שבעה חודשים מאסר בפועל. אף על פי ששקלתי לנוכח נסיבות העבירה לקבוע רף תחתון גבוה יותר למתחם העונש ההולם, הרי שאין זה מנהגו של בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם חמור יותר מזה שלו טוענת התביעה. לפיכך, אני מאמץ את הרף התחתון של המתחם שבפסק דין זה כקצה התחתון של מתחם העונש ההולם בענייננו, וקובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין ארבעה חודשי מאסר בפועל שניתן לבצע בדרך של עבודות שירות לשנים עשר חודשי מאסר בפועל.

7. הרשעתו של הנאשם באה בעקבות הודאתו בכתב אישום שתוקן אחרי תחילת שמיעת הראיות בתיק. הנאשם בן שישים ולוקה בבעיות רפואיות שונות שלא יפורטו כאן מטעמי צנעת הפרט (ראו נ/1). מזה כעשור הוא אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות. לחובתו הרשעות קודמות בעבירות שונות שבגינן אף ריצה עונש מאסר, אך כל העבירות נעברו לפני שנים. בתיק זה הנאשם היה במעצר תקופה משמעותית העולה על חודש ימים, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית. בזמן שהיה במעצר בית השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית רלוונטית. בפני קצינת המבחן ובדברו האחרון בפני הביע הנאשם הבנה של הפסול

שבמעשיו, הביע עליהם חרטה עמוקה ואמר כי אין סיכוי כי התנהגות כזו תשנה אצלו. בתסקיר המבחן מתואר הנאשם כמי שבשל רקעו האישי "עלול לפעול במצבים מלחיצים באופן אימפולסיבי ובלתי מותאם". עם זאת, לפי הניתוח של שירות המבחן הסיכון להישנות מעשי אלימות מצדו של הנאשם נמוך, וגם אם ישנו מעשי האלימות צפוי שיהיו חמורים פחות מזה שבו הורשע בתיק זה. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם מאסר על תנאי ארוך וכן להעמידו בצו מבחן למשך שנה על מנת שישתתף בקבוצה טיפולית. שירות המבחן סבר כי בשל מצבו הרפואי הנאשם אינו כשיר לבצע שירות לתועלת הציבור, ולכן לא המליץ לחייב את הנאשם לבצע שירות כזה.

8. הנתונים החיצוניים לעבירה שפורטו לעיל מצדיקים הטלת עונש שהוא בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם. לעומת זאת, אינני מוצא כי שיקולי שיקום מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. אינני סבור כי הטלת עונש של עבודות שירות תפגע בשיקומו של הנאשם. להיפך, אני סבור שיש חשיבות שבסיומו של המשפט יוטל על הנאשם עונש ממשי ההולם את מעשה העבירה - כמובן כוונתי היא לעונש שאינו בדרך של כליאה שנזקיה ברורים.

9. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשים מאסר בפועל בניכוי 38 ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 12.11.2017 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות ברמלה.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף.

10. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1.3.2018.

11. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

12. אני מורה להחזיר לנאשם את הסכום שהופקד מטעמו כתנאי לשחרורו מהמעצר בתיק מ"ת 17025-01-15 ככל שאין עילה אחרת להחזקת הפקדון.

ניתן היום, 17 באוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים.

